

پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید. متی ۲۸: ۱۸-۲۰

"آموزه تبدیل شدن به یک مسیحی واقعی" قسمت چهارم

که سابق قومی نبودید و الان قوم خدا هستید. آن وقت از رحمت محروم، اما الحال رحمت کرده شده‌اید. اول پطرس ۲: ۱۰

همونطور که صحبت کردیم، در هیچ کلیسایی به طور خاص تعلیم داده نمیشه که باید در ظاهر انسانهای خوبی باشیم و مثل فریسیها (آخوندهای یهودی) فقط ظاهری سفید و براق مانند سنگ روی قبر داشته باشیم و درونمون پر از بدی و غرور باشه. این باعث میشه که تشخیص همچنین قانون نانوشته‌ای در کلیسا سخت بشه و پیشگیری از اون سخت تر. با چند روش زیر میتونیم این روحیه اشتباه رو در جمع کلیسای خودمون تشخیص بدیم:

- ما گناه مردم دنیا رو بیشتر از گناه خودمون محکوم میکنیم.
- گناه رو درجه بندی میکنیم و بعضی از گناهان را بیشتر تحمل میکنیم (مخصوصاً گناهی که خودمون مرتکب شدیم).
- در کلیسا همیشه در حال خوندن سرود پرستشی و دعا هستیم برای جلال دادن نام خداوند ولی هیچ وقت سرودی یا دعایی در وصف اعتراف گناهان خودمون نمیخونیم.
- با توجیه کردن به "گناهان" خودمون برچسب "اشتباه" رو میزنیم.
- به بچه‌های خودمون تعلیم خوب بودن میدیم و داستانهای کتاب مقدسیه مرتبط با اون رو براشون میگی و ولی به اونها یاد نمیدیم که عیسای مسیح به عنوان نجات دهنده، نیاز اول اونهاست و باید نگاهشون رو به او بدوزن.

بنابراین تنها راه برای گسترش دادن این تعلیم اشتباه به دیگران، چگونه ارائه دادن عیسای مسیح به دیگرانه. به جای اشاره به صلیب عیسای مسیح و بخشش گناهان به واسطه کار عظیمش بر روی صلیب، عیسای مسیح رو به عنوان یه راه برای تزکیه روح و بهتر شدن به انسانها معرفی

میکنیم و کم‌کم انجیل سلامتی چون میگیره و نجات ما به واسطه فیض تبدیل به یه کالا میشه که با اون زندگی بهتر، روابط زناشویی بهتر، فرزندان خوب، ثروت و کار خوب به ارمغان میاد و این تنها تغییری هست که با امید به عیسای مسیح به وجود میاد!

حتماً با ایمان به عیسای مسیح تغییرات مثبت به وجود میاد؛ از جمله میوه‌های روح که در کلام به اونها اشاره شده ولی هیچ وقت عیسای مسیح در کتاب مقدس به کسی قول نداد که اگر من رو دنبال کنید زندگی دنیوی بهتری پیدا میکنید! **آنگاه عیسی به شاگردان خود گفت: «اگر کسی خواهد متابعت من کند، باید خود را انکار کرده و صلیب خود را برداشته، از عقب من آید (متی ۲۴:۱۶).** شاید تغییری که مسیح در زندگی من ایماندار قرار میده این باشه که من مأمور رسوندن برکت به زندگی شخص دیگه‌ای باشم و نه کسی که برکت جسمانی رو دریافت میکنه. آیا ما برای سفیر عیسی بودن، آماده هستیم یا فقط دوست داریم دریافت کننده باشیم و علاقه‌ای به سختی کشیدن و حمل صلیب بر روی دوش خودمون نداریم؟ این دلیلیه که خیلی از افراد بعد از مدتی شرکت در کلیسا و بودن در جمع ایماندارها، کلیسا رو ترک میکنن چون میخوان همون زندگی با ظاهرسازی و دریافت کننده بودن رحمت رو ادامه بدن و نمیتونن دیگران رو بهتر از خودشون ببینن و غرور، این بذریه ایمان رو در قلب اونها میسوزونه.

ادامه دارد...

ای پدر آسمانی، لطفاً به قلب و روح من برکت بده و با فیض خودت گناهای رو که اعتراف میکنم و مرتکب میشم رو ببخشش و اجازه بده که روح مقدست وجود من رو پالایش کنه. لطفاً برای پیش بردن ملکوت خودت، از من استفاده کن و اجازه بده که همیشه دیگران رو بهتر از خودم بدونم. آمین!

برگرفته شده از کتاب "تبدیل" اثر مایکل لورنس